

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 280

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δοξαμὶ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διεθύνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς δόου Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεία τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Ἰουνίου 1884.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

(Ὅπτασια μετὰ τὰ ἐν Τράχυναϊς γυμνάσια).

Ὁ πόλεμος ἐκηρύχθη καὶ διπλωματικαὶ σχέσεις διεκόπησαν. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πύλης κ. Σκουλοῦδη-πασσᾶς ἔλαβε τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησεν.

Μέγας ἀναβρασμὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν πρὸ πάντων εἰς τὸ κερνεῖον τοῦ Γιαννοπούλου φέρεται εἰς τὸ ἔπακρον ὁ ἀναβρασμὸς... τῶν ναρχιλεδῶν.

Ὁ κ. Πλατούτσας καταλείπει τὴν ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνεχῆ ἐν Σμύρῃ διαμονὴν του ὅπου καρτερικῶς παρέμενε πρὸς ἀποφύλακσιν τῶν δύο φυλακισθέντων ὁμοειθῶν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ ἐκφωνήσῃ λόγον εἰς τὴν Πύλκα.

Ὁ Αἰῶν γράφει σπουδαιότατον ἄρθρον ἀρχίζον ὡς ἐξῆς: «Φέτος εἰς τὴν Πύλκα τὸ ζήτημα τοῦ Δανουβίου...» κτλ.

Ὁ Ἐρυστὸς Σταυρὸς δίδει χορὸν μετρημισμένον ὑπὲρ τοῦ πολέμου.

Ὁ κ. Συγγρὸς πέμπει ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν δύο ὀκάδες ξαντὸν καὶ μίαν ὀκτὼν χαλβᾶ. Ἡ Ἐταιρία τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος πέμπει ἑκατὸν βεζέλλας καὶ εἰκοσιν ἐκδόρια.

Ὁ κ. Σιδιτανίδης δημοσιεύει ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον Μεγάλη Ἰδέα.

Οἱ φοιτητὰι τῆς νομικῆς κάμνον διαδῆλῶσιν καὶ στεφανοῦσι τὴν πρὸ τῶν ἐρειπίων τοῦ Χρηματιστηρίου στηθεῖσαν προτομὴν τοῦ Ἀρειοπαγίτου Ἀρπελά.

Εἰς μαθητὴς τῆς Ριζαρείου σχολῆς δημοσιεύει φλογερὸν θούριον ὃ ὅποῦς μελοποιεῖται καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ φιλαρμονικοῦ τμήματος τῶν καθειργμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ κ. Βαλλιάνου.

Ὁ Φαλὲξ ἔχων παρ' αὐτὸν καρὸν καὶ τὸ ἱστορικὸν φιλιδίον τοῦ ρωμίου γράφει πρὸς τὴν Νέα ν Ἐφημερίδα τὴν ἐξῆς «Μίαν συμβουλίην καθ' ἑκάστην»: «Ὁ πόλεμος μετὰξὺ δύο ἔθνῶν πάντοτε καταλήγει εἰς μάχας πόλεμος ἀνευ μάχης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ».

Ἡ ἐπιστρατεία ἐκηρύχθη. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοικῶν τῆς πρωτεύουσας, ἦν ἐνήργησε κατὰ τὸ 1884 ὁ τότε τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νῦν πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετροπόλει κ. Καζάκης ἐδημοσίευσεν πρὸ ὀλίγου καὶ ἀναφέρει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 30 χιλιάδας.

Ἐξ αὐτοῦ ὁμοῦ τὰ δύο τρίτα ἀπωλέσθησαν ἐκ τῶν πτωχεύ-

σεων, τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ τῶν ἐπανελημμένων ἐπιδημιῶν τῆς χολέρας, τῆς πκνώλους καὶ τοῦ τύφου. Οἱ ὑπολειφθέντες κάτοικοι ἔχουν ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς ἐπιστρατείας. Εἰς Θεσσαλίαν ὄλοι οἱ ἄρρενες ἐθαψαν λευκὰ τὰ γένειά των διὰ νὰ φαίνωνται γέροντες. Ὁ Ριζόπουλος αὐτοκτονεῖ.

Παραδίδεται εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν μέχρις Ἐλευσίνος. Δι' αὐτοῦ φθάνουσι τρεῖς ἐπίστρατοι ἀπὸ τὰ Βίλλικα τῆς Μεγαρίδος. Ὁ Α' Ἐθνικὸς σύλλογος ὑπὸ τὸν κ. Ἀντωνιάδην διενεργεῖ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν αὐτῶν Ὁ Β' Ἐθνικὸς σύλλογος παριστᾷ εἰς τὸ θέατρον ἐν δράμα πατριωτικὸν τοῦ κ. Βούρου.

Οἱ τρεῖς ἀνεψιοὶ τῶν τριῶν ἀνεψιῶν τοῦ κ. Ασμάρδου ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ἐπιστρατείας ὡς πάσχοντες ἐξ ὕδρωπος καὶ περιτονιτιδος καὶ διορίζονται ὁ πρῶτος ἀρχιφροντιστὴς τοῦ στρατοῦ, ὁ δεῦτερος ἀρχιναυπηγὸς καὶ ὁ τρίτος ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ θείου του.

Συνήχθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν 34 τάγματα τοῦ Πεζικοῦ ἀποτελοῦντα ἐν ὅλῳ 1740 ἀνδρῶν δύναμιν. Τὸ 29 τάγμα ἀποτελεῖται ἐκ δύο συνταγματάρχων καὶ ἑνὸς δεκανέως στιστοῦ. Τὸ 33 ἀποτελεῖται ἐκ μόνου τοῦ σημαιοφόρου τοῦ τάγματος.

Γίνεται ἡ παράδοσις τῶν σημαιῶν εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεως. Σημαῖαι ὅμοιαι πρὸς παράδοσιν δὲν ὑπάρχουσιν, ὡς ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Προσκαλεῖται ἐν τάχει ὁ κ. Λάππας, ὅστις ἔχει διορισθῆ Κεντρικὸς Ταμίας καὶ ἐνταυτῷ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διανέμει εἰς τὰ τάγματα τὰ τελευταῖα εἰς τὴν Σημαίαι εἰς τὰ ὅποια ἔχει πέμψει ἀνατακτοὺς.

Ὁ πρέσβης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Λάτας εὐλογεῖ τὸν στρατόν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ θνήσκουσι 250 στρατιῶται ἐξ ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος.

Ὁ Ὄσμαν βεης ἄρτι ἀφικόμενος ἐκ Καλκούττας ὁμιλεῖ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος περὶ τοῦ πῶς ἐκυρίευσεν τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ Πορτογάλλου. Ὁ πρωθυπουργὸς, εὐρισκόμενος μετὰξὺ τῶν ἀκραιῶν, κρατεῖ σημειώσεις.

Ἐκκινοῦσι τὰ στρατεύματα διὰ τὰ σύνορα. Οἱ ἄξονες τῶν τηλεβόλων θραύονται κατεπειγόντως προσκαλεῖται καὶ διορθῶναι αὐτὰς εἰς χορδιστὴς κλειδοκυμβύλων.

Οἱ ἵπποι ἐκκινοῦσι πεζῇ, διότι ἡ χορτονομὴ ἐλλείπει καὶ οἱ ἵπποι διατρεφόμενοι μὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἀπέθανον ὄλοι. Τὸ ὑπουργεῖον στέλλει δύο ἐφέτας ν' ἀγοράσωσιν ἵππους ἀπὸ τὸν στρατὸν τῶν πολεμίων.

Ἀύστρηαι παραγγελαίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ πέμψῃ μεγάλην προμηθεϊὰν φυσιογγίων εἰς τὸ στρατόπεδον. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον

παραπέμπει τὴν διαταχὴν πρὸς τὸν ἑφορον τοῦ Μουσείου τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Βορείου Πλευρᾶς ἀποστέλλει τὸν κ. Λαμπίνην μὲ μυστικὴν διπλωματικὴν ἀποστολὴν εἰς Μαυροβούνιον. Οἱ καθηγηταὶ τῶν Λατινικῶν, ὁ λιμενάρχης Κυθήρων καὶ ὁ νεκροσκόπος ἀποστέλλονται δι' ἐξόδων τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς ὄρεινὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς πρὸς στρατολογίαν βλαχοποιμένων.

Μία πυροβολαρχία διατάσσεται νὰ μεταβῇ διὰ ξηρᾶς εἰς Τρίκαλα. Καθ' ὅδον χάνεται. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀνακαλύπτεται ὅτι μετέβη εἰς . . . Μεθώνην.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὸν Ναύσταθμον νὰ πέμψῃ ἡμιόνους διὰ νὰ σύρωσι τὰ τοπομαχικὰ τηλεβόλα. Ὁ ναύσταθμος πέμπει δέκα βαρέλια καρφίων. Ἡ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ προσκαλέσῃ τηλεγραφικῶς τὸν Κουταλιανόν.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἔχων ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου τὸν κ. Δεμάθαν διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης νὰ μεταβῇ κατεπειγόντως πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατοῦ εἰς Δερβὴν Φουρκα' ταυτοχρόνως τὸ Ἐθνικὸν Σφραγιστήριον διατάσσει τὸν στρατὸν νὰ μεταβῇ κατεπειγόντως πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀρχιστρατήγου εἰς Λεχαινά. Στρατὸς καὶ ἀρχιστράτηγος μετὰ ἓνα μῆνα συναντῶνται εἰς Φολέγανδρον.

Ἀφικνοῦνται εἰς τὸ στρατόπεδον 1000 φορτία πολεμοφιδίων ἄνοιγονται οἱ περιέχοντες αὐτὰ σάκκοι καὶ εὐρίσκειται ἐντὸς αὐτῶν κρητὴ.

Πέμπεται ἐσφραγισμένον τὸ σχέδιον τῆς μάχης εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον, κατηρητισμένον ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀποσφραγίζει τὸν φάκελλον καὶ εὐρίσκει ἐντὸς αὐτοῦ ἐν δασμολόγιον.

Αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν καὶ ἀφικνεῖται τὸ πρῶτον τηλεγράφημα τοῦ ἀρχιστρατήγου ἔχον ὡς ἐξῆς :

«Χθὲς περὶ ὥραν 5 μ. μ. συνεκροτήθη μάχη πεισματώδης μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐν τηλεβόλον ἐχθρικὸν προὔξενε: μεγάλην ζημίαν εἰς τὰς τίξεις ἐσχημάτισα μίαν φάλαγγα πυκνὴν ἐκ τεσσάρων ταγμάτων ἧτις ὤρμησε πρὸς κυρίευσιν αὐτοῦ. Εἰκάζω ὅτι τὸ τηλεβόλον ἐκυριεύθη, διότι ἡ φάλαγγξ δὲν ἐπανήλθεν. Ἡ αἵματοχυσία ἦτο μεγάλη ἀμφοτέρωθεν. Ἀφοῦ ἔπαυσεν ἡ μάχη ἀνεκαλύφθη ὅτι οἱ νικηθέντες ἐχθροὶ ἦσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων».

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναγινώσκων τὸ τηλεγράφημα, τρίβει τὰς χεῖρας μετ' εὐχριστήσεως λέγων : «Ἐκ τῶν ἡμετέρων! . . . πολὺ καλὰ τούλάχιστον θὰ δυσαρεστηθῇ ὁ κ. Δηληγιάννης!»

Νεώτερον τηλεγράφημα.

«Οἱ Τούρκοι κατεκνήωσαν εἰς Χαλάνδρι, μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πρωτεύουσας. Ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπιβάλωσι συγκαταβατικὸς ἔθους διότι διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ Σαλήχ πασσά πρώην δημάρχου Ἀγιάς καὶ πολιτικοῦ φίλου τοῦ κ. Στεφανίδου».

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὡς ἀγγέλλεται ἡμῖν ὁ ἄρτι ἐκπεμφθεὶς εἰς Εὐρώπην διὰ τὴν αἰωνίαν καὶ οὐδέποτε συντελουμένην προμήθειαν θωρηκτῶν ὑπάλληλος διετάχθη νὰ φροντίσῃ ὅπως ἐπὶ τέλους ταῦτα καταπλεύσωσιν ὅσον τάχιον διὰ νὰ προσθάσουν καὶ λάβουν μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν σχεδιαζομένην παρὰ τὴν Λειψοκουτάλαν ναυμεχίαν τοῦ ἡμετέρου στόλου, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν παρὰ τῆς Τράχωναις μαχῶν.

Τινὲς ὁμῶς λέγουσιν, κρίνοντες καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐργασιῶν τῆς προτέρας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν σταλείσης ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ σκοπὸς καὶ τῆς τοῦ κ. Γιαλούση ἤδη σχετίζεται μᾶλλον πρὸς τὴν ὑγιεινὴν ἢ τὴν πολεμικὴν, ὅτι δηλ. τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπουργεῖον μεριμνᾷ περὶ τῆς ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ θεωρεῖ καλὸν νὰ στέλῃ ἐξ ὑπαμοιβῆς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναπνεύουν καὶ ὀλίγον θαλάσσιον ἀέρα.

Κατὰ τὴν Νέαν Ἐφημερίδα οἱ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας

συλληφθέντες ἐσχάτως λωποδύται ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀφοῦ ἐξυρίσθησαν πρότερον ἐπιμελῶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Διευθύνσεως . . . πρὸς παραδειγματισμόν. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐξήγησις αὕτη δὲν εἶνε ἐπαρκής ὑποθέτομεν δὲ μᾶλλον ὅτι τοῦτο εἶνε ἐν τῶν συνήθων ἐκείνων τεχνασμάτων τοῦ κ. Κοσσονάκου, διὰ τῶν ὁποίων σκοπεῖ νὰ καταστήσῃ εὐκόλον τὴν ἀναγνώρισιν τῶν φαυλοβίων εἰς τοὺς τιμίους πολίτας.

Καὶ ἐπειδὴ, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ἡ συναδέλφος, οἱ λωποδύται ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι φυσικοὺς νόμους καὶ ἐπομένως αἱ τρίχεις αὐτῶν θάναρῶσι πάλιν καὶ θὰ χρειασθῆ νέον ξύρισμα, πολλοὶ κουρεῖς ὑπέβαλον ἀναφορὰν πρὸς τὴν Διευθύνσιν ὅπως ἐκχωρήσῃ αὐτοῖς ἐργολαβικῶς τὸ ξύρισμα τῶν λωποδυτῶν. Ὁ κ. Κοσσονάκος σκέπτεται νὰ προσκαλέσῃ μειοδοτικὴν δημοπρασίαν.

Ἐν τοσοῦτῳ σπεύδομεν νὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν κερπεδιημοῦντας ξένους, τῶν ὁποίων πολλοὶ συνεθίζουσι νὰ μὴ τρέφωσι τὸν μύστακα καὶ τὸ γένειον, ὅπως ὑποβληθῶσι τάχιστα εἰς τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, διότι εἶνε φόβος νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς λωποδύται.

Ἡ Νέα Ἡμέρα εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων αὐτῆς συμβουλεύει τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Κατ' ἀναλογίαν περιμένομεν νὰ συμβουλεύσῃ καὶ τὴν Τουρκίαν ν' ἀναβάλῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν πληρωμὴν τῶν δανεισμάτων τῆς, τὸν κ. Διάγγελην ν' ἀναβάλῃ τὴν εἰς τοὺς ὀφειλέτας δωρεὰν τῶν χρεῶν των, τὸν κ. Σεμιτέλον ν' ἀναβάλῃ τὸ ξύρισμα τῶν γενειῶν του κλπ., γεγονότα μὲ τὰ ὅποια ἐξισοῦται κατὰ τὴν πιθανότητα ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Μᾶς ἐξάλισαν καὶ αὐταὶ αἱ δοκιμαίαι καὶ παραλαβαὶ καὶ παραδόσεις καὶ τὰ ἐγκαινία τοῦ σιδηροδρόμου Ἐλευσίνος! Πότε ἀναγγέλλονται ὡς γενόμενα, ἄλλοτε ὡς μέλλοντα, ἔπειτα εἰδοποιούμεθα ὅτι θὰ γίνουσι ἀνεπίσημα, ἀλλὰ οὔτε οὔτω δὲν γίνονται, ἔπειτα τὸν ἐπισκέπτονται πρὸς παραλαβὴν ἀναρτίβητοι ἐπιτροπαὶ καὶ ἐν τούτοις καμμίξ δὲν τὸν παρκαλαβάνει, ταξιδεύει δι' αὐτοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀλλὰ οὔτε τοῦτο πιστοποιεῖται καὶ ἀνάπτει συζητήσεις εἰς ὅλας τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἂν ἔγεινε τὸ μέγα ταξιδεῖον ἡ ὄχι, ἔπειτα πλημμύρα εἰδήσεων περὶ τῶν βελῶν καὶ τόξων τὰ ὅποια σχηματίζει ἐπὶ τῶν γεφυρῶν, καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ τίποτε περὶ αὐτοῦ δὲν ἠξέυρομεν σωστόν. Ἀλλὰ νομιζομεν ἐπὶ τέλους ὅτι κρῖναι νὰ παύσῃ νὰ ἐγκαινιάζηται καὶ νὰ δοκιμάζεται καὶ πρέπει ν' ἀρχίσῃ τὴν δουλειὰ του ὅσον τάχιον, διότι τὸν θεωροῦμεν χρησιμώτατον διὰ τὴν συγκοινωνίαν.

Καὶ ἄλλο ἐπεὶ δὴ καὶ ἄλλο βούλευμα, κατὰ τοῦ κ. I. Τυπάλδου τοῦτο, διὰ τοὺς πολυκρέτους κατὰ τῆς εἰσαγγελικῆς καὶ ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ὑπαικνιγμούς. Ἄλλ' ὁ κ. Τυπάλδος ἐπιρρίπτει ὅλην τὴν εὐθύνην εἰς τὸν Αἰῶνα ὡς αὐτοβόλους ἐκπλαλῶντα μίαν ἀθῶν φράσιν του καὶ ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομήσαντα ἀνάβρεσιν, ὅπως καταστήσῃ τὸν κ. Τυπάλδον ὄργανον ἐνὸς τῶν κατηγορουμένων ἡμῶν χάριν πλαγίων σκοπῶν». Καὶ ἡμεῖς ἂν ἡμεθα ἀνακρίται θὰ προεφυλακίζομεν πλέον τὸν Αἰῶνα ὅτι ἐπῆρεν εἰς τὸν λαϊκὸν του καὶ ἄλλον ἓνα φίλον του, τὸν κ. Τυπάλδον, μαζὶ μὲ τοὺς μέχρι τοῦδε ὁ

Εἰς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν νικηφόρων ταγμάτων ἐκ τῶν γυμνασιῶν ἔλεγεν ὅτι τὸρα μένει νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ Τράχωναις θὰ εἶνε ὁ τάφος τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στρατάρχου.